

Menjetek énekelni

Mielőtt elköszönnénk tőletek, azt is meg akarjuk mondani nektek: nem vagytok túlságosan kicsinyek ahhoz, hogy építsétek az Egyházat. Segítsetek, hogy nagy család legyen, ahol minden ember úgy érzi: várják és befogadják.

Közösen segítsétek egymást. Fedezzétek föl, hogyan vagyunk együtt az Egyházban és hogyan segítjük testvériesen egymást.

Kiáltsátok ki hangosan örömeiteket, hogy éltek, nőttök, szerettek. Nagy üzenet ez mindenki számára.

És ahogyan a zsidó gyerekek ünnepelték Jézust Jeruzsálembé érkezétekor, fogadjátok ünnepelve a közöttünk élő Urat, s mondjátok el mindenkinek a Pápa szavait: „Ne féljetek! Nyissátok ki, tárjátok szélesre a kapukat Krisztusnak!”

Így minden város és minden ország – a ti segítségetekkel is – barátságosabb és testvéribb lehet.

Menjetek és énekeljétek bele mindenkibe az új világot váró reményeteket.

Üdvözlünk és megáldunk valamennyiteket és kedveseiteket is.

A ti püspökeitek

Róma, 1979. április 8, Virágvasárnap

PÁZMÁNY PÉTER PÜNKÖSDI PRÉDIKÁCIÓJÁBÓL

Mely drága ajándékokkal ékesíttetik, akinek Szent Lélek adatik

Bévebben ismérteti a Szent Írás, bennünk-való cselekedetét a Szent Léleknek, mikor őtet víznek és tűznek nevezi: mert az ellenkező elementomok viaskodó tulajdonságaival és cselekedetivel, azon egy Szent Léleknek a hívekben, sok csodálatos cselekedetét ismértetnek: mellyekkel melegít az isteni szeretetre, hidegít a világi dolgokra: nedvesít az üdvösséges gyümölcsözésre, szárazt a testi indulatokra: felemel a mennyei kívánságokra, alányom a magunk alázatára. Egy szóval: miképpen testi életünkre, tűznél és víznél semmi nincs hasznosb; úgy, a mi lelkünk javára, semmi hasznosb és szükségesb nincsen a Szent Léleknél.

Először azért: Önnön-maga Christus, víz-nek nevezi a Szent Lelket (Jn 7,38). Nem záporosóból áradott pataknak, vagy álló-víznek; hanem eleven forrásból eredett folyó-víznek, mely szünetlen foly és mindenkor újabb vízzel bévelkedik.

Első és legszükségeseb haszna a víznek: hogy nem gyűjtya, mint némely italok, hanem előltya szomjúságát, a ki issza. Ezt a tulajdonságot dicsíri Christus abban a vízben, mellyet ő ád: és azt mongya; hogy tellyességgel mególtya lelki szomjúságunkat (Jn 4,13). A mi lelkünkben két-féle szomjúság vagyon: egyik ártalmas; mert betegségből származik: úgy-mint a világi gazdagságok, böcsülletek, gyönyörúségek kívánsága; mely soha ezek italával meg nem szünik. Azért ezt a szomjúságot, a Szent Lélek Isten vize akkor óltya-el, mikor meggyógyítyta betegségünket és szájunk ízit úgy megváltoztattya, hogy útálljuk, amit eléb

szomjúhoztunk; keserűnek ismérjük, amit eléb édesnek tartottunk. Másik szomjúsága a léleknek egészséges: mellyel Istent és a mennyei jókat szomjúhozza. Ezt a szomjúságot el nem vészi, sőt neveli és gerjeszti a Szent Lélek, úgy, hogy aki ő-benne legtöbbet iszik, leginkább szomjúhozza: Uram, add nekem azt a vizet (Jn 4,15).

Másik tulajdonsága a víznek: hogy testünkről és egyéb czulánkról (ruhánkról) elmosogat minden mocskot és rútságot. A Szent Lélek sokkal csudálatosban kimossa és megtisztítja lelkünk szennyét. Mert a víz csak megszabadítja a testet a hozzá-ragadott mocskoktól, hogy a testnek tulajdon szépsége vagy rútsága, magán maradjon. De a kit megtisztít a Szent Lélek, azt minden-féle rútságból kitisztítja. Ennek-felette, a mosás-után, maga-is benne-marad, és lakást szerez nálla (Jn 14,23). Végezetére, nem hadgya a kitisztult lelket természet-szerént-való állapotában, hanem a hónál fejérbbe teszi (Zsolt 50,9).

Harmadik cselekedete a víznek, az; hogy öntözi és sírosítja a földet. Ha a Szent Lélek vízával nem öntöztetik a mi lelkünk, olyan, mint a föld eső-nélkül (Zsolt 142,6). De, mihent ezzel a mennyei vízzel öntöztetik lelkünk: olyan lé-szen, mint a folyó-víz-mellett plantált szép fa (Zsolt 1,3): levelezik, zöldellik, gyümölcsözök: szent gondolatokat, áfatos indúlatokat, istenes jószágokat nevel bennünk.

Sokkal különben és felségesb módon élteti a Szent Lélek, akiket öntöz, hogy-sem a víz a füveket és fákat. Mert a víz-öntözés nem változtattya természetit a fának; a vad-körtvélyből bergamotot vagy kármány-körtvélyt nem nevel. Akár-minémü vízzel öntözted a tövisset, szőlőt nem szedhetsz rólla. De a Szent Lélek vize, mellyel lelkünk öntöztetik, csudálatos-képpen elváltoztattya, felmagasztallya és hatalmas méltóságra emeli lelkünket. Megeleveníti a bűnbé-holtakat és természet-felet-való gyümölcsözésre vastagítja.

Ez a víz, keresztyének, melyre Christus nagy kiáltással hí minket: ha ki szomjúhozik, jőjön hozzám és igyék (Jn 7,37): ingyen pedig, ezüst-, arany- és minden csere-nélkül adgya ezt a drága vizet. Oh áldott víz! Oh üdvösséges ital!

Másodszor: a Szent Lélek jövetelét írván Szent Lukács, azt mongya: hogy úgy jött, mint tűz (Csel 2,2). Tűznek neveztetett a Szent Lélek, mikor Christus azt mondotta, hogy tűz bocsátani jött e világra (Lk 12,49). Azt kel ebből tanul-nunk, hogy azt cselekszi lelkünkben a Szent Lélek, amit külső-képpen cselek-szik a tűz a testi állapotokban.

Egyik cselekedete a tűznek, hogy nem csak a vasat rosdátúl és egyéb érczeket hulladékoktól: de a rétet és szántó-földet is haszontalan avartúl és gazoktól megtisztítja és tisztítása-által gyümölcsözövé teszi. Azért, mikor a szorgalmatos gazda, régi gond-viseletlensége-miat tövistül és gaztúl megso-ványítattott földét hasznossá akarja tenni: elsőben tüzet vet az avarba: ez-által tisztítja és készíti a földet az ekéhez, kaszához. Az Isten mezeje a világon meggyökerezett gonosságok tövisse-miat nem szenvedheti vala a törvény eké-jét; be nem vészi vala a jó magot; tövisnél, bojtórjannál és több veszedelmes gaznál egyebet nem termett vala: tüzet bocsáta Isten Pünköst napján e világra;

felgerjeszté az Apostolokat: nagy zúgó és sebessen-fúvó szelet támaszta reájok, mely a tüzet az egész világra terjesztené; és megégetvén a hamisságok, bálványozások, istentelen erkölcsök tövissét, az Evangélium ekéjéhez készítené e világot: hogy az-után, ama mennyből hozott jó mag, az Isten Igéje, belévettenék, felnevekednék és bévségesen gyümölcsöznek.

A föld első teremtésében a Szent Lélek vette-el magtalanságát a földnek és víznek (Ter 1,2): ő tette tenyészővé, elevenítő magvának erejével. Amit akkor a külső és látható elementumok szépítésében cselekvők a Szent Lélek, azont cselekedte Pünköszt napján az emberek lelkével. Mert ő, Spiritus vivificans, elevenítő lélek: mihent világra bocsátaték, mingyárt megújula, megszépüle, az üdvösséges életre, a szent és tekéletes erkölcsökre megelevenedék ő-általa a világ.

Másik ereje a tűznek: hogy az igen lágy földet, melyet egy szalmaszállal által-lyuggathatsz, erős téglává, cseréppé teszi, kővé változtattya. Hová lehet lágyab és gyengébb edény az Apostolok-nál, a Szent Lélek vétele-előt? Péter, aki feje vala a többinek, egy leány szavára esküszik, átkozódik, hogy nem isméri Christust: minnyájan bérekeszkedtek (bezárkóztak), félelmesek, gyengék voltak, valamíg mennyei tűzzel meg nem keményedének. De mihent ezzel a tűzzel megelevedének, bátorodván és vastagodván, nem-csak szókat, hanem veréseket és vér-ontásokat-is örömmel szenvedtek, bátran dicsekedvén, hogy sem élet, sem halál el nem szakaszt minket az isteni szeretettől (Róm 8,35kk). Menyi ezer gyenge szűz leányzók; menyi gyarló és apró gyermekeskék; menyi gazdag urak és bölcsek, örömmel mentek a halálra Christusért? Köszönnyük annak, hogy a mennyei tűz megkeményítette és törhetetlenné tette a gyenge lágy földet.

Nem-csak a tűrésben, hanem a cselekedésben-is csudálatos erősségek volt az Apostolok-nak, ettől a mennyei tűztől. Láttátok-e a nagy álgút, valamíg tüzet nem adnak gyújtó lyukába, semmit nem ront; semmi ereje nincsen; akár-mely gyermek körülé forog és kezét vagy fejét beléje teszi; de, mihent a tűz megilleti gyújtó lyukát, rettenetes pattanással kőfalokat ront; és valamit előtte talál, földre dőjti, ontya. Illyenek valának az Apostolok; a Szent Lélek vétele-előt semmi erejek nem volt: de, mihent a mennyei tűz benne felgyújtaték, senki ellenek nem álhata. A Szent Lélek tüze, az Apostolok szűvében meggyúladván, lángját szájokon kibocsátotta; és ennek gyors indulattját senki meg nem taróztathatta.

Harmadik tulajdonsága a tűznek: hogy, noha meg nem lágyította, amit a melegség keményített, hanem inkább keményíti: de, amit a hideg keményít, azt a tűz elolvasztya. Panaszkodással mondotta régen Isten, hogy az emberek szíve gyémánt keménységre jutott. De, mihent a Szent Lélek tüze megilleté ezt a keménységet: megolvadának a jegek; meglágyulának a vasak; elváltozának a kemény szívek (Zsolt 147,18; Ez 36,26). Ki nem tudgya, mely kemény vala a Szent Pál szíve, mikor a híveket öldöklí-, mészárollya-vala? de mihent a Szent

Lélek illeté szívét, úgy meglágyúla, mint a viasz; és csak azt kiáltá: Uram, mit akarsz, hogy cselekedgyem? (Csel 9,6).

Negyedik cselekedete a tűznek, hogy a setét házat megvilágosítta és min-dennek kimutattya színét, melyet a setéségben befedett vólt. Oh mely nagy vak-ságban, mely veszedelmes setéségben vagyon a mi lelkünk, ha a Szent Lélek tűzével nem világosítatik!

Oh mely csudálatos, mely hasznos és üdvösséges tűz a Szent Lélek tüze! Ez a földi embert mennyeivé változtattya: a setéségben-lévőket megvilágosítottya: a hidegeket felgerjeszti: a nehéz és földhöz ragadott szíveket felemeli: a kése-delmeseket serényekké teszi. Ez emészti lelkünk rosdáját: tisztítottya úndoksá-gát: változtattya és tűzessé teszi kívánságát.

Ezt a drága tüzet, ezt az üdvösséges vizet, nem-csak az Apostolok-ra bocsá-totta Christus Pünköst napján: hanem kész mireánk fejenként szállítani, ha ennek vételéhez méltó készüllettel találhatunk. A testi emberben az Isten Lelke nem marad; de a Szent Lélek-által a test lelki tulajdonságokba öltözik; mint a tüzes vas részesülni szokott a tűznek tulajdonságaiban.

Lássátok azért, keresztyének, mellyik lelket választjátok.

(ÖM VII. 79–90)

Imádság az életért

Aldott legyen az élet

Mondom nektek: jó élni

Aldott, aki szült és gyöngéden szoptatott

Aldott a termékeny mag a méhben

Aldott a növekvő embrió, akinek ma kell megszületnie

Aldott Istennek minden teljesen kifejlődött gyermeke

Aldottak mind a gyermekek az egész világon

Aldott minden édesanya, aki megszüli gyermekét

Aldott minden édesapa, aki eltartja a csontjából való csontot, a húsából
való húst

Aldott minden orvos, aki elutasítja, hogy életet öljön, de igyekszik életet
menteni

Aldott legyen az ÉLET csodája és az ÉLET Ura, aki gondoskodik minden
élő teremtményéről

Aldott legyen Szűz Mária, aki nem mondott ellene, hogy Isten Fiát anya-
öleiben hordja

Aldott legyen az Úr Jézus, aki nem vetette meg, hogy magzat legyen a
szűzi méh szentélyében.

(Márton testvér)